

RADNIK LJUBAVI

Franjo Matanović

**vlastita naklada
Slavonski Brod 2019.**

Impresum:
naslov: RADNIK LJUBAVI
autor: Franjo Matanović
vlastita naklada autora
mjesto i godina izdavanja: Slavonski Brod, 2019.
URL: franjomatanovic.wordpress
ISBN 978-953-48859-0-1

Copyright ©
Franjo Matanović

F.M.

neDostajemiviski

**RADNIK
LJUBAVI**

nova samoizdaja 1

Franjo Matanović

POKRAJ MORA

evo me pokraj mora
Jadranskog
koje je tako valovito
tako šumovito

da mogu bez problem
pjevati iz sveg glasa
tebi ljubavi
pjevati

i nitko se neće buniti

ONO ŠTO BACAMO

prijatelju
ti koji se želiš
ubiti
drogom
alkoholom
automobilom
ili pištoljem svejedno

zamisli koliki je svijet
koliko je onih
koji bi bili sretni da imaju
ono što ja i ti
bacamo

RADNIK LJUBAVI

evo ljubavi
zapošljavam se kod tebe
radim samo za tebe
neka budem radnik ljubavi

jer dakle
uspio sam u ovih
nešto godina skužiti
(kao pravi Bosanac što skuži vic
pa se sutra smije)
kako je bolje
dapače isplativije
za tebe raditi
jedan minut

nego za druge
mjesec godine desetljeća

eto se odlučih
za tebe ljubavi

NEGDJE NA BARCOLI

gledam lijevo i desno
tražim ono što izgubio nisam
tražim ono čemu pripadam
ali u stvarnosti
koja je tako realna
to je nekako drugačije
uzviknuo sam bezglasno
ciao
sada jednoj čiji je pogled
toliko toga tražio
zatim gledam eno je
tamo kod nekih
pije vodu
a nije tražila vodu
nije tražila piće

znam da ne tražiš
ni seks ni sigurnost
ne tražiš ono što
ti se čini neophodno
naći
više tražiš
puno više tražiš

ISKOČIO IZ STVARNOSTI

potrošio sam još jedan dan
i nemam opravdanja za njega

kao kad te žena jutrom
pošalje idi kupiti
ono što treba

i gledaj što ti se desi
susret nepredviđen
idemo na kavu

poslije skužiš
kako si iskočio iz stvarnosti
čuješ šankerica više

molimo vas ispijte vaše
piće prošla je ponoć
bar je zatvoren

SAMO JEDNO FALI

obilazio sam svijet
i gledao
kako je golema bitka
između prodati kupiti
proizvesti izmisliti
sve bez čega ljudi ne mogu

i promatrao
kako je svijet
pun i pretrpan svega
pobjeda i poraza
i obilja i gladi
ponajviše

i vidio
kako samo jedno fali
i kako samo bez toga
ljudi ne mogu

ljubav se zove
ni kupiti ni prodati
ni izmisliti ni proizvesti
samo dati se može

KAD JE NEMA

kako me strah poći spavati
kako se plašim
probuditi u crnoj noći
sam upolovljen
pola slike
polovina koja boli

nego ovaj mrak
u kojem pipam
u kojem ne mogu naći
kompletnost
jer me fali
pola me nema

ne znam gdje je
onaj drugi dio
(kojem sam ja rezervni dio)
da mi kaže šapne
što je ova bol

strah me ići spavati
jer me napadne
moć samoće noći
mrklina

kako se boriti
protiv samoće
kad je nema

nije bitno
ovo nije poezija
ovo je istina

ovo nije priča
svagdanja
to je kapljica nečega
koja će brzo nestati

GDJE JE EVA

koliko puta sam te pitao
o Gospode
gdje je Eva koju si za mene stvorio

gdje je moja polovina
gdje je ona kojoj ću se dati

iz šutnje izniče odgovor

pitaj one
koji su ubili tvoju zaručnicu
tvoju polovinu Evu tvoju
abortusom ubili
pitaj ih gdje je
šezdesetosmaše pitaj
i seksualnu revoluciju pitaj
zašto su ubili tvoju zaručicu

UVIJEK ZALJUBLJENA

oprosti mi ljubavi
što ovakav
okolo se po mislima
šećem

evo ništa mi
ne ide dobro
ali istinu govoreći
ništa mi
ne ide ni loše

nešto sam mrmljao
protiv ljepote
vikao na stoljeća
što su stala što su spora
mračna
nešto nisam skužio
što je ljubav
kao i mnogi uzduž povjesti

ona
nepobjediva nepregledna vječna
uvijek zaljubljena

SVE POKREĆE

nestala je zavjesa
od muzike
zavjesa od buke
ostala je golotinja
između tišine i mene

osluškujem
tišinu ne čujem
jer tu je srce što lupa
tu su vene što huče
ljubav što sve pokreće

MOJ USPJEH

to je što se žena tiče
to je što se mojih neuspjeha tiče

ili sam totalno u krivu
optužujući se za neuspjehe

možda je baš u mojoj smotanosti
u tome što nisam nikada uspio
smotati neku ženu
možda je baš u tome
moj uspjeh

GLAS TVOJE TIŠINE

jutros sam osluškivao poeziju
jer svi osluškuju nešto drugo
jutros sam čuo glas
tvoje tišine o ljubavi
jutros je tvoja tišina zvučala u meni

htio sam pjevati
htio sam vikati
čini se da u ovaj čas ti šutiš
čini se da te nema
a ustvari nitko te ne čuje
nitko te ne sluša

svi viču galame praznim
ogromnim naslovima
pobjeda osvajanje bogatstvo blagostanje
terorizam oružje rat
i nose zastavu "mir"
po prozorima
duga okrenuta naopačke
i nitko ne želi čuti
tišinu tebe o ljubavi

PLAŠIM SE

plašim se sanjati
više
jer sanjam stvarnost
a ne snove

plašim se pričati više
jer kad god nešto kažem
i to se dogodi
optužuju me
smetam

da zatvorim usta
zažmirim
bježim

ne treba
itako nitko ne sluša
žmiriti uzaludno
itako ovdje vlada mrak

ostaću
itako svi bježe
od istine

KAD PROĐE ZIMA

kad prođe zima
skidamo kapute
ostavljamo u ormare

tako i kad prođe život
naša duša
skida sa sebe teret svoj
naše tijelo
i ostavlja ga...

kazalo

POKRAJ MORA.....	7
ONO ŠTO BACAMO....	8
RADNIK LJUBAVI.....	9
NEGDJE NA BARCOLI.....	10
ISKOČIO IZ STVARNOSTI....	11
SAMO JEDNO FALI.....	12
KAD JE NEMA....	13
GDJE JE EVA.....	15
UVIJEK ZALJUBLJENA.....	16
SVE POKREĆE.....	17
MOJ USPJEH.....	18
GLAS TVOJE TIŠINE.....	19
PLAŠIM SE.....	20
KAD PROĐE ZIMA.....	21

original:
lipanj 2006.
Trieste

F. M. neDostajemiviski
franjomatanovic@gmail.com

foto:
ZALAZAK SUNCA U SVILAJU

ISBN 978-953-48859-0-1